

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS DOM

Mål nr
6937-18

meddelad i Stockholm den 19 oktober 2021

KLAGANDE

Radisson Hotel Holdings AB, 556674-0972
Box 248
101 24 Stockholm

MOTPART

Skatteverket
171 94 Solna

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Kammarrätten i Stockholms dom den 17 oktober 2018 i mål nr 1340-18

SAKEN

Inkomstskatt

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta förvaltningsdomstolen bifaller överklagandet och förklarar att Radisson Hotel Holdings AB har rätt till avdrag för de aktuella ränteutgifterna.

Högsta förvaltningsdomstolen beviljar bolaget ersättning med 150 000 kr för kostnader i Högsta förvaltningsdomstolen.

Dok.Id 253999

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls torg 13

Telefon
08-561 676 00
E-post:
hogstaforvaltningsdomstolen@dom.se
www.hogstaforvaltningsdomstolen.se

Telefax

Expeditionstid
måndag–fredag
09:00–12:00
13:00–16:00

BAKGRUND

1. Huvudregeln är att ett företags ränteutgifter ska dras av från dess inkomster. Företag som ingår i en intressegemenskap, t.ex. företag i samma koncern, får dock bara under vissa särskilt angivna förutsättningar dra av ränteutgifter som avser en skuld till ett annat företag i intressegemenskapen.
2. Enligt den s.k. tioprocentsregeln gäller som förutsättning för att en ränteutgift ska vara avdragsgill att ränteinkomsten som motsvarar ränteutgiften skulle ha beskattats med minst tio procent hos det företag inom intressegemenskapen som tar emot räntan om företaget bara hade haft den inkomsten. Om det huvudsakliga skälet till att skuldförhållandet har uppkommit är att intressegemenskapen ska få en väsentlig skatteförmån gäller dock enligt den s.k. undantagsregeln att avdrag ändå ska vägras.
3. Av förarbetena framgår att räntebetalningar mellan företag som med skattemässig verkan kan lämna och ta emot koncernbidrag inte anses kunna ge upphov till någon väsentlig skatteförmån och att undantagsregeln därför inte träffar sådana betalningar.
4. Skatteregler som innebär att räntebetalningar mellan koncernföretag i olika EU-länder beskattas mindre förmånligt än motsvarande betalningar mellan svenska koncernföretag kan komma i konflikt med EUF-fördragets bestämmelser om etableringsfrihet.
5. Radisson Hotel Holdings AB ingår i en internationell koncern. Under 2013 betalade bolaget ränta på skulder till ett tyskt och ett belgiskt koncernbolag med sammanlagt ca 129 miljoner kr och yrkade avdrag för räntorna i sin deklaration.
6. Skatteverket vägrade avdrag för ränteutgifterna med följande motivering. De långivande bolagen och det låntagande bolaget är i intressegemenskap med varandra. Den tyska och den belgiska bolagsskattesatsen uppgick under det

DOM

Mål nr
6937-18

aktuella året till över tio procent och kravet i tioprocentregeln är därmed uppfyllt. Räntheinkomsterna har dock inte beskattats fullt ut hos de långivande bolagen utan har i stor utsträckning kunnat kvittas mot skattemässiga underskott hos dem. Om det låntagande bolaget medgavs avdrag för räntorna i Sverige så skulle det därför medföra en väsentlig skatteförmån för intressegemenskapen. Denna skatteförmån får anses ha varit det huvudsakliga skälet till att skuldförhållandet har uppkommit. Avdrag ska därmed vägras med stöd av undantagsregeln. En tillämpning av den regeln kan inte anses strida mot etableringsfriheten.

7. Skatteverkets beslut överklagades till Förvaltningsrätten i Stockholm och sedan vidare till Kammarrätten i Stockholm. Båda domstolarna avslag överklagandena.

YRKANDEN M.M.

8. *Radisson Hotel Holdings AB* yrkar att bolaget ska medges avdrag för de aktuella räntorna. Bolaget yrkar vidare ersättning för kostnader i Högsta förvaltningsdomstolen med 350 106 kr.
9. *Skatteverket* anser, efter att ha tagit del av EU-domstolens dom i målet Lexel (C-484/19, EU:C:2021:34) och Högsta förvaltningsdomstolens efterföljande dom i HFD 2021 not. 10, att mycket talar för att bolagets avdragsyrkande ska bifallas. Skatteverket tillstyrker vidare att bolaget beviljas ersättning för kostnader i Högsta förvaltningsdomstolen med 120 000 kr.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Beskattningsfrågan

10. Högsta förvaltningsdomstolen har i rättsfallet HFD 2021 not. 10 hämtat in ett förhandsavgörande från EU-domstolen när det gäller frågan om det är förenligt med etableringsfriheten i artikel 49 i EUF-fördraget att med stöd av undantagsregeln vägra ett svenskt bolag avdrag för ränta som har betalats till ett bolag i en

annan medlemsstat. EU-domstolen besvarade frågan på följande sätt i målet Lexel.

11. Artikel 49 i EUF-fördraget ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning, såsom den i det nationella målet, enligt vilken ett bolag med hemvist i en medlemsstat inte får göra avdrag för ränta som utbetalats till ett koncernbolag med hemvist i en annan medlemsstat på den grunden att det huvudsakliga skälet till att skuldförhållandet har uppkommit anses vara att intressegemenskapen ska få en väsentlig skatteförmån, när en sådan skatteförmån inte skulle anses föreligga om båda bolagen hade haft hemvist i den förstnämnda medlemsstaten, eftersom de då hade omfattats av bestämmelserna om koncernbidrag.
12. Det var i rättsfallet ostridigt att de inblandade bolagen skulle ha omfattats av bestämmelserna om koncernbidrag om båda bolagen hade varit svenska. Högsta förvaltningsdomstolen fann att det genom EU-domstolens dom därmed var klarlagt att det inte var förenligt med artikel 49 i EUF-fördraget att vägra avdrag för de aktuella ränteutgifterna med stöd av undantagsregeln (HFD 2021 not. 10, punkt 22).
13. Det är även i det nu aktuella målet ostridigt att det låntagande och de långivande bolagen skulle ha omfattats av bestämmelserna om koncernbidrag om alla bolagen hade varit svenska. Högsta förvaltningsdomstolen konstaterar därmed att det skulle strida mot artikel 49 i EUF-fördraget att vägra avdrag för de aktuella ränteutgifterna med stöd av undantagsregeln. Överklagandet ska således bifallas.

Ersättning för kostnader

14. Radisson Hotel Holdings AB har fått bifall till sitt överklagande. Det finns därför förutsättningar för att bevilja bolaget ersättning för kostnader för ombud, biträde, utredning eller annat som bolaget skäligen har behövt för att ta till vara sin rätt.

DOM

Mål nr
6937-18

15. Bolaget har yrkat ersättning för kostnader i Högsta förvaltningsdomstolen med 350 106 kr. Kostnaderna avser ersättning till biträden för 98,8 timmars arbete.
16. Biträdenas timkostnader uppgår till mellan 900 kr och 4 500 kr. Mot bakgrund av målets karaktär och svårighetsgrad samt biträdenas kvalifikationer får timkostnaderna bedömas som skäligen i sig. När det gäller skäligheten i den uppgivna tidsåtgången bör följande beaktas.
17. Arbetet har utförts av personer vid KPMG AB och Advokatfirman Vinge KB. Enligt de ingivna kostnadsspecifikationerna har dessa biträtt bolaget med i princip samma arbetsåtgärder. Det har inte kommit fram att bolaget har behövt kvalificerat biträde från två olika byråer för att ta till vara sin rätt. Bolagets överklagande innehåller dessutom en hel del upprepningar av vad som tidigare har anförts i underinstanserna och har i dessa delar inte fört processen framåt.
18. Mot denna bakgrund måste en allmän skälighetsbedömning av hela det utförda arbetet göras. Vid denna bedömning finner Högsta förvaltningsdomstolen att bolaget bör beviljas ersättning med 150 000 kr.

I avgörandet har deltagit justitieråden Margit Knutsson, Kristina Ståhl, Mahmut Baran och Helena Rosén Andersson.

Föredragande har varit justitiesekreteraren Birgitta Fors Almassidou.